

“BİTMİYEN MEKTERP”

ANKARA

GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ
1937

GALATASARAY TOPLULUĞU İŞBİRLİĞİ KURULU ÜYESİ KURULUŞLAR

I- EĞİTİM KURUMLARI

Galatasaray Lisesi	1481-1868
Galatasaray Üniversitesi	1992
Galatasaraylılar İlköğretim Okulu	1993

II- SPOR KULÜBÜ

Galatasaray Spor Kulübü	1905
-------------------------	------

III- MEZUNLARIN DERNEKLERİ

A- YURT İÇİ KURULUŞLAR

Galatasaraylılar Derneği - İstanbul	1908
Galatasaraylılar Birliği - Ankara	1937
İzmir Galatasaraylılar Derneği	1965
Bursa Galatasaray Liseliler Derneği	1975
Eskişehir Galatasaraylılar Derneği	1990
Çukurova Galatasaraylılar Derneği	1992
Antalya Galatasaray Liseliler Derneği	1992
Kapadokya Galatasaraylılar Birliği	1997
Galatasaray Üniversitesi Mezunları Derneği	2002

B- YURT DIŞI KURULUŞLAR

ABD/KANADA: Galatasaray Alumni Association USA,Inc	1981
İSVİÇRE: Association Européenne des Anciens de Galatasaray	1983
FRANSA: Amicale de Galatasaray	1984
İNGİLTERE: The Galatasaray (U.K.) Charity Fund	1986
BELÇİKA: Les Anciens de Galatasaray au Benelux	1989
ALMANYA: Verein Ehemaliger Schüler des Galatasaray Gymnasiums in Deutschland E.V.	1991
AVUSTURYA: Verein Ehemaliger Schüler von Galatasaray Lisesi in Österreich	1992
MONACO: Galatasaray Association de Monaco	1997

IV- VAKIFLAR

Galatasaraylılar Yardımlaşma Vakfı	1977
Galatasaray Eğitim Vakfı	1981

V- TÜRK - FRANSIZ ORTAK DERNEĞİ

FRANSA - Alliance Galatasaray	1996
-------------------------------	------

Birliğimizin 83. Kuruluş Yılı

Değerli Galatasaraylılar,

“Bitmeyen Mektep” dergimizin 12. Sayısında bir kez daha birlikteyiz. Bu sayımızda,

Evimiz ve Birliğimizin her döneminde büyük emeği olan, hafızasına ve ilgisine hayranlık duyduğumuz ulu çınarımız 1939 mezunu Fuat Diriker Ağabeyimizle ilgili sayfaları;

Galatasaray’la ilgili birçok kitabın ve 1130 Liseli yazarın tanıtıldığı 4 ciltlik mini bir ansiklopedinin yazarı Oktay Aras Ağabeyimizle bir röportajı;

Ankara’nın tarihi ve kültürü hakkında engin bilgiye sahip Ali Vedat Oygür Ağabeyimizin “27 Aralık Atatürk’ün Ankara’ya gelişi” ile ilgili bir makalesini;

Gazeteci ve yazar Umur Talu kardeşimizin, insanlığın salgın maceralarını içeren “Senin adın Corona olsun” adlı son kitabına ilişkin bir yazısını ve

Birliğimizin Gölbaşı yerleşkesi hakkında bilgiler edinebileceğiniz bölümleri bulacaksınız.

Son derece zor şartlar altında geçen 2020 yılını ne camiamız, ne ülkemiz, ne de dünyanın diğer ülkelerinden hiçbiri unutamayacaktır. Hepimiz yüz yüze sohbet etmenin, birbirimizle kucaklaşmanın, yakınlarımız ve dostlarımızla birlikte olmanın, ihtiyacı olanlara destek vermenin ne kadar önemli olduğunun farkına vardık.

Ağabeylerimizle genç kardeşlerimizi daha çok bir araya getirmek ve Birliğimizin faaliyetlerine katılımı arttırmak için çeşitli projeler planladığımız bir dönemde, pandemi koşulları maalesef bize gerekli imkânı vermedi. Halbuki uzunca bir aradan sonra 2019 yılı sonunda Evimizin sıcak ve samimi ortamında, dostlarımızın yoğun katılımıyla gerçekleştirdiğimiz neşeli yılbaşı akşamını takiben, 2020 yılına şevk ve heyecanla başlamıştık.

Ocak ve Şubat aylarında, Sn. Prof. Dr. Halit Çal’la “Orta Asya’dan Anadolu’ya Türk Sanatı ve İnancıları”, Emekli Tümamiral Sn. Cem Gürdeniz’le “Atatürk ve Mavi Vatan”, Prof. Dr. Zeynep Çizmeli Ögün’le “Paranın Doğuşu - Antik Dönemde Sikke”, Sn. Faruk Ağa Yarman’la “Ulusal Güç Unsuru olarak Türk Bilim, Teknoloji ve Savunma Sanayii Tabanı” konularında sunumlar ve Dostlar Meclisi toplantıları yaparak üyelerimizin övgülerini aldık. Bunlara ek olarak, 27.Ocak’ta Evimizin 41. Yılı’nı kutlarken, “Albüm ve Koleksiyonlardan Okul Günleri” konulu bir fotoğraf sergisi açtık.

Yeni Dostlar Meclisi organizasyonlarında, güncel konular ve seçkin konuşmacılarla üyelerimizi buluşturmaya devam edeceğimiz bir dönemde, 16.Mart genelgesi dolayısıyla, tüm dernek faaliyetlerimize ara vermek zorunda kaldık. Örneğin, İstanbul Derneği’imizle birlikte 23.Nisan’da Ankara’da gerçekleştirmeyi planladığımız TBMM’nin açılışının 100. Yılı etkinliklerini ne yazık ki yapamadık.

Bu zorlu döneme rağmen ana görevlerimizi ihmal etmedik. Öğrenci burslarımız ve camiamızın diğer kurumlarına desteklerimiz aksamadan devam etti. Rutin desteklerimizin yanı sıra, iki önemli kampanyaya katkımızı vurgulamak istiyoruz. Bunlardan ilki, çeşitli hastanelerde görev yapan Galatasaraylı doktorlarımız vasıtasıyla, kişisel koruyucu ekipman sıkıntısı çeken sağlık çalışanlarının yanında olduğumuzu gösterdiğimiz “Corona’ya Karşı Sarı Kırmızı” kampanyasıdır. Bu kampanyaya bireysel desteğini esirgemeyen üyelerimize de teşekkür ederiz.

Diğeriye, her öğrencisine birer tablet vermek amacıyla Mektebimiz müdürü Sn. Vahdettin Engin'in başlattığı "Bir Tablet de Bizden" kampanyasına verdiğimiz 10 adetlik katkıdır. Geçen yıl okulumuza hepsi tam puanla giren böylesine başarılı öğrencilerin çok daha fazlasını hak ettiğini düşünüyor, Mektebimizin daima destekçisi olacağımızdan emin olunmasını istiyoruz. Her iki kampanyanın da amacına ulaştığını ve bu konularda teşekkür yazıları aldığımızı bilgilerinize iletiriz.

28.Mayıs genelgesiyle, belli kısıtlamalar çerçevesinde dernek faaliyetlerine sınırlı olarak izin verilmesinin ardından 1.Haziran.2020 itibarıyla tüm güvenlik ve sağlık tedbirlerini alarak, Sekreteryamızı da taşıdığımız Gölbaşı yerleşkemize geçtik. Bu sayede geniş açık alanlarımızda rahat bir nefes aldık. Atıl duran yaz okulu binamızı tadil ederek 10 odalı bir misafirhaneye dönüştürdüğümüz "Şato"muz da 13.Haziran'da Galatasaray Camiasının kullanımına açtık. Arkadaşlarımız buranın ismini koyarken, okulumuzda da ana binadan ayrı duran "Şato"dan esinlendiler. Odalarsa, sıradan numaralar yerine Mektebimiz fen ve edebiyat sınıflarının adlarını aldılar. Gölbaşı yerleşkemize ilişkin detaylı bilgi ve resimler bu sayımızda yer almaktadır.

15.Ekim itibarıyla Kızılay'daki Evimize dönmemizi takiben, pandemi şartlarında lokalimize gelecek üye sayısının düşük olacağı varsayımıyla, değişen iletişim yollarına da uyum sağlayabilmek üzere, dijital dünyaya açıldık. Hem Derneğimiz adına bir Instagram sayfası açtık, hem de ZoomPro aboneliğimizi gerçekleştirdik. Bu sayede, yıllardır evimizde kutlamaya alışık olduğumuz, ama bu yıl ne yazık ki izin verilmeyen kuruluş kokteylimizin 83.'sünü, sokağa çıkma yasağının olduğu 27.Aralık.2020 Pazar günü, sanal ortamda, görüntülü bir sohbet toplantısı şeklinde gerçekleştirdik. Bu sayede Ankara dışında yaşayan üyelerimiz de birbirlerini görme ve sohbet etme imkânı buldular. Katılımcılardan aldığımız olumlu görüşler doğrultusunda, kısıtlamalar sürdüğü müddetçe, bundan sonraki Dostlar Meclisi toplantılarımızı, Zoom üzerinden görüntülü olarak yapma kararı aldık.

Tüm bu konulara ek olarak, yeni Fransa Büyükelçisi Mr. Hervé MAGRO'nun gelişinin, Fransız Misyonu'yla çok daha yakın ilişkiler kurulmasına imkân vereceği kanısındayız.. Kariyerinde üçüncü kez ülkemizde görev alan ve iyi derecede Türkçe konuşan Mr. Magro, hem tek başına, hem de ailesiyle birlikte Gölbaşı tesisimize gelerek, sağlık ve güvenlik endişesi taşımaksızın hafta sonları geçirdi. Birliğimiz Yönetim Kurulu olarak, hem ülkemize hoş geldiniz demek, hem de Ankara'daki yeni misyonunu tebrik etmek için Kasım ayında Büyükelçilik'te kendisini ziyaret ettik. Bu tür kabullerdeki normal diplomatik teamüllerin aksine, ziyaretimiz uzunca bir sohbe dönuştü ve Sayın Büyükelçi'den büyük yakınlık gördük. Mr. Magro ayrıca, birlikte etkinlikler düzenlememizi önerdi ve lokalimize gelip bir kahve içerek iadeyi ziyarette bulunma istediğini ilettili.

Yayınlanan genelgeler 2020 yılı içinde Mali Genel Kurulumuzu yapmamıza da imkân vermedi. Son genelgeyle tüm genel kurullar Mart 2021 ayına ertelenmiş olduğundan, aksine yeni bir düzenleme olmadığı takdirde, mali ve seçimli genel kurullarımızı birlikte yapmak durumunda kalacağız. En azından bu vesileyle tekrar bir araya gelebilmeyi ümit eder, barış ve huzur içinde sağlıklı yaşayabileceğimiz özgür bir yıl dilerim.

Nejat ÜRETEN
Galatasaraylılar Birliği Başkanı

Camia'nın Abisi

Ali Fuat DİRİKER (GSL – 71)

İltüz ŞİMŞEK - 110

Bu yazıda Fuat Abi'yi tanıtmak, Galatasaray Camiası için değerini anlatmak gibi bir hadsizlik yapmayacağız. Galatasaray'ın başta eğitim kurumları, spor kulübü, mezun dernekleri olmak üzere her türlü yapılanmasında, her türlü etkinliğinde yer alan, destek veren Fuat Abi'mizi tanımayan olmadığı gibi, O'nun camiamız için değerini bilmeyen de yoktur.

Sadece kendisi ile ilgili bazı bilgileri hatırlatmak, sağlıklı ve dinç görünümünün sırlarını kendi cümleleriyle aktarmak arzusundayız.

Çocukluğu...

Fuat Abi Galatasaray Spor Kulübü'nün kuruluşundan 13 yıl sonra 11 Kasım'da İzmir'de dünyaya geliyor. Asker olan ve hayatının büyük bölümü harplerde, cephelerde geçen, Balkanlar'dan Yemen'e, Çanakkale'den Medine'ye ve Kurtuluş savaşlarına katılan babası Ahmet Nuri Diriker Paşa'nın görevi

gereği çocukluğu İzmir, Ankara, Kayseri, Konya, Midyat ve Elazığ'da geçiyor. Elazığ'da ilkokula başlıyor ve bir kilise papazından Fransızca öğreniyor.

Galatasaray yılları...

Babasının İstanbul'a , Büyük Kumanda kursuna geldiği 1928 yılında, annesinin yatılı olarak yazdırdığı Galatasaray'a ilk adımını atıyor. Okul numarası 1327 oluyor.

Ata'mızın okula yaptığı ziyaretlere tanık olduktan sonra, 12. sınıfta iken Atatürk vefat ediyor. Sınıf olarak Dolmabahçe'de naaşına saygıda bulunduktan sonra Ankara'ya uğurlayanlar arasındadır Fuat Abi. *"Atatürk'ü büyük ufuklar açan bir insan olarak anladık ve devam ediyoruz"* diye tanımlamaktadır.

Okuldayken velisi, Çanakkale Savaşı'nın unutulmaz kumandanlarından, Anafartalar'da Atatürk'ün yardımcısı Miralay Şefik Aker'dir. Gündüz Kılıç, İsmail Erez (Büyükelçi), Turan Tuluy (Büyükelçi), Metin Kızılkaya (Maliye Bakanlığı Müsteşarı), Eşfak Aykaç sınıf arkadaşları arasında yer almaktadır.

"Hem sporda, hem de derslerde başarılı bir öğrenciydim. Aynı zamanda haşarı talebelerdendim" diyen Fuat Abi Galatasaray yıllarını; *"Galatasaray'da ilkokuldan itibaren iyi bir binaya ve iyi hocalara ulaştım. İyi bir sporcu, Türk ve Fransız kültürüne, sosyal bilimlere, fen bilimlerine, çağdaş düşünceye, medeni davranışa, dostluğa, hoşgörüyeye ve dayanışmaya, ileri görüşün, yenilikçiliğin, ilmi düşüncelerine sahip oldum. Burada her bakımdan kıymetli arkadaşlar ve dostlar edindim"* şeklinde özetlemektedir.

1935 yılında spor kulübüne üye olduktan sonra, 1939'da Lise'den (71 dönemi) mezun olmuştur.

Üniversite ve Meslek Hayatı...

Fuat Abi, liseden sonra Yüksek Mühendis Mektebi (İTÜ) sınavlarını kazanarak, istediği inşaat mühendisliği bölümüne başlar. Yüksek İnşaat Mühendisi olarak mezun olduktan sonra bir çok resmi ve özel tesisin inşasını gerçekleştirmiş, Türkiye'nin seçkin insanlarıyla okul ve iş arkadaşlığı yapmıştır. Derslerin yanı sıra sporla da ilgilendiği üniversite yıllarında Faruk Ilgaz, Ömer İnönü arkadaşları arasındadır.

Fuat Abi'nin, 1946'dan 1990'a kadar süren başarılı meslek hayatını anlattığı, Türkiye'nin mühendislik alanındaki önemli projelerini ve kilometre taşlarını içeren kitabı yeni yayınlanmış olup, kitabında hatıralar, karşılaştığı zorluklar, atlattığı badireler ve tecrübeleri yer almaktadır.

Fuat Abi ve Ankara...

Fuat Abi'nin, aktif iş hayatından çekildikten sonra, en büyük uğraşısı yine "Galatasaray" olmuştur. Kendisinin tabiriyle, hayatında çok büyük önem taşıyan, çok şey borçlu olduğu "Galatasaray" Fuat Abi için hayatının ayrılmaz bir parçası konumundadır.

Camia'nın her kurumunun en kıdemlisi olan Fuat Abi, söz konusu kurumların çoğunun yönetimlerinde de yer almış ve halen yürütmektedir.

GALATASARAY SPOR KLUBÜ ANKARA	
Adı ve soyadı	Fuat Diriker
Soyadı ve adı	Musa Diriker
Doğum yeri ve tarihi	Ankara 1927
Yerleşim	Teşvikiye İnşaat Kurumu - Mühendislik
İşletme	Yenişehir Tuna Caddesi Altıncı kat - 06100
Çalıştığı en uzun süreli kurum	
İşletme ve teknik olarak çalıştığı kurum	
Galatasaray kulübü ile ilişkisi	1987

Antara Galatasaray Spor Kulübü başkanlığına atanmış. Kilitlenmiş ve mühürlenmiş belge olarak ne şekildeki maddelerle ilgili olduğu belirtilmiştir. 07/11/2006

103 yıllık ömrünün 93 yılında Galatasaray bulunan Fuat Abi Galatasaraylılar Birliği'ne 24 Ocak 1946 tarihinde 672 nolu kayıt ile üye olmuştur. Kızılay binamızın inşaatı sırasında bir çok değerli ağabeyimizin katkılarının yanında Fuat Abi'nin ismi de emeği geçenler listesinde yerini almıştır. Bu liste dernek girişinde mermer plakalara oyularak oluşturulmuştur.

Fuat Abi birliğimizin her türlü etkinliğinde, kuruluş günümüzde, pilavımızda, yaz demeden, kış demeden hazır bulunmaktadır. Kendisini aramızda görmek bizleri onurlandırdığı gibi, "Galatasaray" a karşı olan sorumluluğumuzu hatırlatmakta, bir şeyleri eksik bırakmak gayreti içinde olmamızı sağlamaktadır. Varlığı bizlere güç katmaktadır.

Sağlığını ve dinçliğini "Önce sağlıklı bünyeme, Galatasaray Lisesi'nde yetişmeme, hareketli olmama ve çok kıymetli damadım *Prof.Dr. Ali Ergen'e borçluyum*" diyen Fuat Abi, kendisini şöyle ifade etmektedir:

"En başta ne mutlu Türk'üm diyorum, ondan sonra da ne mutlu ben Galatasaraylıyım diyorum".

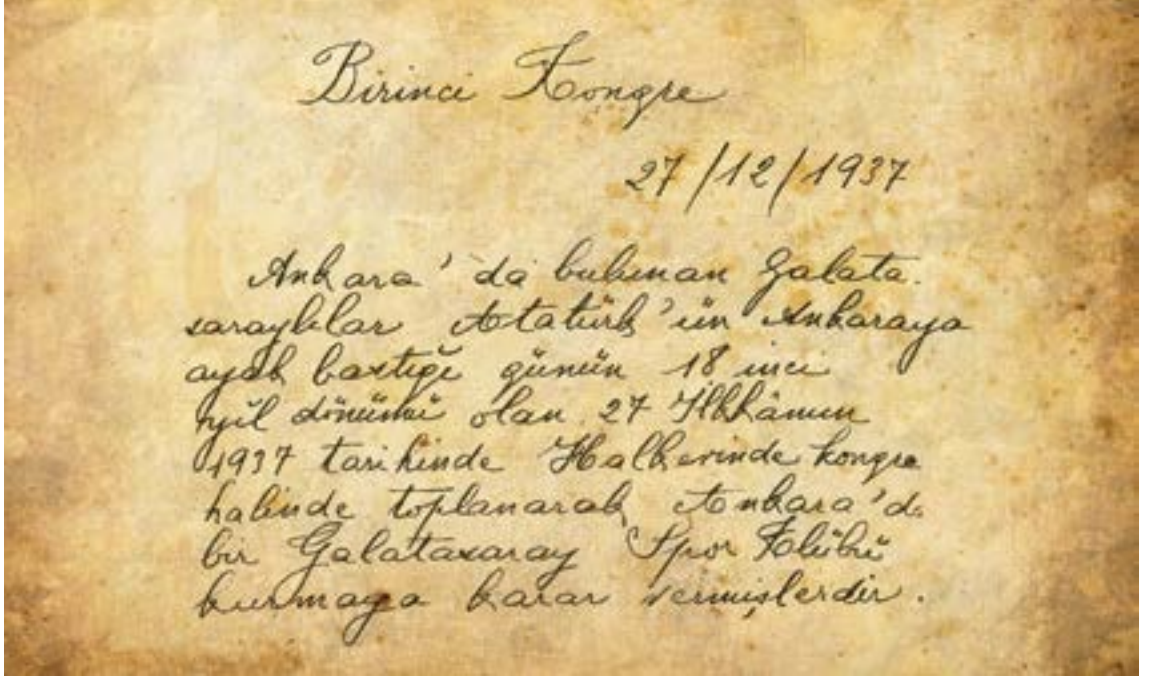
Fuat Abi, kıdemli Galatasaraylı olmanın yanı sıra, Galatasaraylılığı, Galatasaray kurumlarına verdiği destek ve katkıları ile örnek olmanın ötesinde Galatasaray tarihinde yerini şimdiden almıştır.

Sen çok yaşa Fuat Abi...

Ankara ve Birliğimiz Açısından Önemli Bir Gün: 27 Aralık

Ali Vedat OYGÜR

Mustafa Kemal Paşa'nın ulusal savaşımı yürütmek üzere Ankara'ya geldiği 27 Aralık Ankaralılar için kutlu bir gündür. Aynı zamanda derneğimiz Ankara Galatasaraylılar Birliği'nin kuruluş günü olup bu yıl 83 üncü yıldönümüne eriştik. Hepimize kutlu olsun!

Mustafa Kemal Paşa'nın yurdumuzu işgal eden emperyalizme karşı ulusal savaşım merkezi olarak Ankara'yı seçmesi, mutlaka, çok önceye dayanır. Mudanya ateşkesinin imzalandığı 30 Ekim 1918 günü, Filistin Cephesi'ndeki Yıldırım Orduları Grup Komutanı Mustafa Kemal Paşa'nın kendisine bağlı birliklere gönderdiği düşmanın vatanı işgali durumunda karşı konulması talimatı daha baştan kararlı olduğunu göstermektedir. Ordular dağıtılınca 13 Kasım 1918'de, tam da işgal edildiği gün İstanbul'a dönmüştür. 21 Aralık 1918'de Meclis'in kapatılması ve 13 Ocak 1919'da hükümetin istifa ederek içindeki vatanseverlerin ayıklanarak yeniden kurulması sonucunda Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları Padişah Vahdettin'den umutlarını tamamen kesmişlerdir. 1922'de gazeteci Ahmet Emin Yalman'a şöyle anlatır: "Durumun ağırlık ve kötülüğünden ulusun haberi yoktu. İstanbul'da oturup ulusu haberdar etmek olanağı da kalmamıştı. Dolayısıyla yapılacak şeyin İstanbul'dan çıkıp ulusun içine girmek ve orada çalışmak olduğuna karar verdim". Ocak 1919'un ikinci yarısında, Harbiye (Savaş) Bakanlığı müsteşarı olan Albay İsmet (İnönü) Bey ile görüşmesinden sonra kesin kararını verir. Yaveri Cevat Abbas'a Kocaeli bölgesinde bir geçiş yolu planlaması ve orada bir silahlı birlik oluşturması talimatını bildirir.

Şişli'de Halâskârgazi Caddesi'ndeki evinde 20 Aralık 1918 günü Harbiye'den sınıf arkadaşı Ali Fuat (Cebesoy) Paşa ile yaptığı görüşmede durumun giderek daha kötüleştiğine, Anadolu'da bir silahlı direniş örgütlenmesine karar verirler. Şubat 1919 sonlarındaki ikinci görüşmede, Ali Fuat Paşa'nın komutanı olduğu Konya Ereğli'de bulunan 20. Kolordu'nun Ankara'ya kaydırılmasını ve Ankara'yı direniş merkezi yapmayı kararlaştırırlar. Erzurum Kongresi sırasında, 4 Ağustos 1919'da Ali Fuat Paşa'ya gönderdiği telgrafta da "Batı Anadolu için en büyük merkez ve makamın Ankara olması uygundur" demiştir.

Mustafa Kemal Paşa Ankara'nın Yunan işgali üzerine protesto mitingi düzenlemesi, Ankara Valisi'ni tutuklayarak Sivas'a göndermesi, İstanbul hükümetini tanımadığını duyurması, Ankara'ya yeni atanan vali ve kolordu kumandanını Eskişehir'den ileri geçirmemesi gibi ulusal savaşıma gönülden bağlılığını gösteren çeşitli eylemlerini dikkate alarak Nutuk'da "*ilk hassasiyet ve insiyatif* gösteren Ankara oldu" sözleriyle Ankara'ya gitme kararının ne kadar yerinde olduğunu belirtir.

4 Eylül'de başlayıp 11 Eylül 1919 günü sona eren Sivas Kongresi'nin ardından 18 Aralık günü Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları 13 kişi olarak Sivas'tan Ankara'ya doğru üç otomobil ile yola çıkarlar. Birinci arabada Mustafa Kemal'in yanında Osmanlı'nın eski Washington elçisi Ahmet Alfred Rüstem (Polonyalı Bilinski ailesinden), Hüseyin Rauf (Orbay) ve yaveri Yüzbaşı Cevat Abbas, ikinci arabada Özel Kalem Müdürü Mazhar Müfit (Kansu), Hakkı Behiç (Bayıç), Kocaeli mebusu İbrahim Süreyya (Yiğit) ve üçüncüsündeyse Temsil Kurulu (Heyet-i Temsiliye)¹ Kâtibi Hüsrev (Gerede), Dr. Refik (Saydam) ve diğer kişiler bulunmaktadır.

18 Aralık 1919 günü Sivaştan hareket eden Temsil Kurulu; M. Kemal'in sağındaki Hüseyin Rauf (Orbay) ve solundaki Ahmet Alfred Rüstem beyler (Müdderrisoğlu, 1993'ten)

Sivaştan Ankara'ya Kayseri-Kırşehir-Kaman-Bâlâ yoluyla gelen heyet 26 Aralık Cuma günü Kaman'dan çıktığında kar bastırmıştır. Gece vakti Bâlâ'yı geçip de Beynam beline geldiklerinde arabaların çamura saplanıp kalması ve vaktin geç olması üzerine geceyi Beynam köyünde Muhtar Veli Çavuş'un, bugün müze olan evinde geçirirler. Mustafa Kemal Paşa odanın ortasında yer yatağında uyur; odadaki sedirde Rüstem Bey ve karşısında da Dr. Refik Bey yatmaktadır. 27 Aralık 1919 Cumartesi sabahı Oğulbey köyü ve Gölbaşı üzerinden Ankara'ya hareket ederler.

Onlar Sivaştan yola çıkmadan birkaç gün öncesinden Ankara'da, Samanpazarı'ndaki Sarı Ahmet'in Efeler Kahvesi önüne sancak dikilerek "Seğmen Alayı" toplanmaya çağılır. Sancağın dikildiği kısa zamanda yörede duyulur ve ilk gelen Kalecik, Zir (Yenikent), Yeni Şeyhli seğmenlerinin ardından diğerleri de akın akın Ankara'ya gelerek Samanpazarı hanlarına yerleşirler. Bir diğer seğmen kolu da Hamamönü'ndeki Erzurum Mahallesinde Yağcıoğlu Fehmi Efe'nin kahvesinde toplanır.

Kökeni Oğuzlar'a dayanan Seğmenlerin oluşturduğu Seğmen Alayı savunma durumlarında gönüllülerden kurulan bir Ahilik geleneğidir. Ahilik dönemlerinde "Yiğit Alayı" da denilen bu birlik, beyliğin ya da devletin yıkılışı sonrasında yeni lideri seçmek ve yeni devleti kurmak amacıyla Kızılca Gün için kurulmaktadır. Bundan önceki seğmen alayı düzüldüğü 1908 Meşrutiyet ilanında olmuştur. Bu geleneğin sadece Ankara'da sürüyor olmasının nedeni kenti çevreleyen köylerin büyük kısmında Oğuz boylarının yaşıyor olmasıdır.

¹ Erzurum Kongresi'nde Kongre'yi temsil etmek üzere seçilen kurul.

27 Aralık günü, seğmenler kahvesinin önünde kurbanlar kesilerek dualar ile seğmen alayı yürüyüşe geçer. Her birinin başında bir sancak bulunan üç grup halindeki zeybek giysili seğmenlerin yedi yüzü yaya ve üç bini atlıdır. Alaya, Bacıyan-ı Rum denen Ahilerin kadın erenleri de katılır. Seğmen alayının arkasında Nakşibendi, Mevlevi, Sadi, Rufai, Kadiri tarikatlarının dervişleri ile Kızılbaş Abdallar yer alır ve dervişlerin arkasından da esnaf ve sanatkâr loncaları gelir. Alayı, başlarında öğretmenleri ellerinde bayraklarla Öğretmen Okulu, Ziraat Okulu, Sana-yi Okulu, Ankara Sultani-si ile ilkokullar ve mahalle okulları izlemektedir. Bütün Ankara halkı da yaşlısı genci, kadını erkeği ve çoluk çocuk yol boyunda toplanmışlardır.

Mustafa Kemal Paşa, kendilerini karşılamak için Gölbaşı'na gelmiş olan Ali Fuat Paşa ve Vali Yahya Galip Beyi kendi arabasına alır. Saat on birde, Temsil Kurulu kafilesi, Dikmen sırtlarından geçen Kırşehir – Ankara şosesinin Ankara'ya döndüğü yüksek noktada görünür. Arabalardan inerek manzarayı seyrederek: Karşılamaya gelenlerin bir ucu, bugün Harp Okulu'nun bulunduğu tepeden başlıyor ve dolaşa dolaşa istasyon çevresine kadar iniyor ve oradan kıvrılarak hükümet konağına kadar uzanıyordu. Ali Fuat Paşa, gördükleri karşısında fazlaca duygulanan ve gözleri dolan Mustafa Kemal'e *"Ankara'yı nasıl buldunuz, Paşam"* diye sorduğunda *"Ankara hakikaten milli bir merkez haline gelmiş"* yanıtını alır.

Dikmen sırtlarından Kızılyokuş'a (bugünkü Kara Harp Okulu'nun önünden Dikmen'e çıkan cadde) doğru inerlerken bugünkü Genel Kurmay Başkanlığı'nın önündeki Karşılama Anıtı'nın bulunduğu yerde, atlı ve yaya seğmenlerin yanında müthiş bir kalabalık halinde katılan Ankaralının oluşturduğu "Kızılca Gün" alayı tarafından karşılanır. Mustafa Kemal burada Oğuz töresine göre karşılandığından o tarihlerde Kızılay ve çevresine Ankara halkı "Oğuz Kırı" demeye başlamıştır.

Mustafa Kemal, yokuşun başında arabasından inerek başlarında Müftü Börekçizade Rıfat Efendi'nin bulunduğu Ankara adına karşılamaya gelenlerin yanına yürüyerek gelir. Seğmenler tarafından alaca bir dana kurban edilir, Burada seğmenler Ata'ya, "Millet yolunda kanımızı akıtmaya geldik" diyerek ant içerler. Ali Fuat Paşa anılarında, o günkü kalabalığın 30-40 bin kişi olduğunu yazar. O tarihte Ankara nüfusunun 25 bin kişi civarında olduğu düşünülür ise Kızılca Gün'e, çevreden de çok sayıda katılanların olduğu anlaşılır.

Bugünkü Hürriyet Meydanı'ndan (Kızılay) Atatürk Bulvarı boyunca bomboş Yenişehir tarlaları arasından geçerek kente yönelirler. Namazgâh sırtının (bugünkü Etnoğrafya Müzesi'nin bulunduğu yer) altındaki yol kavşağında bekleyen büyük kalabalığın yanına geldiklerinde coşkunu gösteren halkı selamlar. Buradan doğrudan Taşhan Meydanı'na çıkmak yerine, yine büyük bir Ankaralı topluluğunun beklediği İstasyon'a yönelirler.

Hükümet Meydanı'na (Ulus) çıkararak vilâyet binasına giderler. En önde büyük kurtarıcı ve yanında arkadaşları, etraflarında tamamen silahlı seğmenler ve arkalarında bütün bir Ankara halkı büyük coşku içerisinde yürümekte, seğmenler bayrak açıp havaya ateş ederek *"ölürüz de dönmeyiz senin yolundan"* diye bağırırmaktadırlar. Bütün bir halk artık Ankara'nın kurtulduğuna inanmıştır.

Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarını Ankara girişinde seğmenler karşılıyor

sü, koltuğunun altında bir çanta ile elinde kalın bir baston vardır. Medreseler Müdürü Hoca Hasan Efendi, Paşa'nın Ankara'ya gelmesinin hayırlara vesile olmasını dileyerek dua okur. Ardından Vali Yahya Galip Bey, Ankara halkının Paşa'ya hürmet ve bağlılıklarından, Ulusal Savaşım'ın sonuna kadar yanında olacakları hakkında söz söyler ve Ankara adına *"Memlekete safa geldiniz"* der. Bundan sonra Paşa Kolordu Kumandanlığı dairesinde Ali Fuat Paşa ve kurmaylarıyla görüşür.

466 yıl sonra Bizans'ı yeniden canlandırmak isteyen Yunan Kralı'nın ordusunu Anadolu'ya sokması üzerine başlayan Ulusal Savaşım döneminde, Mustafa Kemal Paşa'nın yakın arkadaşlarıyla birlikte 27 Aralık 1919'da kente gelmesiyle Ankara bağımsızlık hareketinin merkezi olur.

Ankaralılar için kutlu bir gün olan 27 Aralık, aynı zamanda derneğimizin kuruluş yıldönümüdür. Ankara Galatasaraylılar Birliği, Mustafa Kemal'in Ankara'ya geldiği gün özellikle seçilerek 18 yıl sonra 1937'de Ethem Menemencioglu başkanlığında, Namık Cemal Nazikoğlu, Salahaddin Habip Taner, Fuat Denker, Sanevber Tanyeri, Ercümen Ekrem Talu, Mecdi Sadrettn Sayman ve Mithat Ertuğ tarafından kurulmuştur.

Aralık ayının Galatasaray Lisesi tarihi açısından bir başka önemi de Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 2 Aralık 1930 günü okulumuzu ziyaret etmesidir. Yanında, Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel, İçişleri Bakanı Şükrü Kaya ve Cumhurbaşkanlığı eski Genel Sekreteri Ruşen Eşref Üneydın ile milletvekilleri Ali Kılıç ve Recep Peker vardır. O sırada lisemizin müdürü Fethi İsfendiyaroğlu'dur. Okulu ve GS müzesini gezerken Galatasaray'dan 1911 yılında mezun olan Ruşen Eşref Üneydın bilgi verir. Atatürk, o gün Harbiye ve Mekteb-i Mülkiye'den sonra Galatasaray'a gelmiş, farklı derslere girmiş ve öğrencilere sorular sormuş, laboratuvar ve yemekhaneleri kendi okulu Harbiye'den üstün bulup örnek göstermiştir. GS Müzesi'ni gezerken 31 Ağustos 1928 tarihinde FB'yi 4-0 yenerek Gazi Kupası'nın ödülü olarak kazandığımız Pietro Canonica tarafından yapılmış bronz büstünü görünce hepimizin çok iyi bildiği ünlü resmini imzalar. Bu ziyaretin bir başka unutulmaz anısı da müdürün odacısı Kara Hasan'ın yaptığı kahveyi içerken beğenip de ne suyu olduğunu sorunca ön bahçedeki çeşmeden akan Hamidiye Suyu olduğunu öğrenir. Atatürk, 28 Ocak 1932 ve 1 Temmuz 1933 tarihlerinde iki kez daha lisemizi ziyaret etmiştir. Bilindiği kadarıyla Atatürk'ün üç defa ziyaret ettiği başka bir lise ve üniversite yoktur.

Mustafa Kemal Paşa vilayet konağına girdikten sonra bir telgrafla Ankara'ya ulaştıklarını bütün yurda duyurur. Mustafa Kemal Paşa ve yanındakiler, Valilik makamında bir süre çay içip dinlenirler. Bu sırada Vilayet Konağı önünde çalan davul zurnaya eşlik ederek seğmenler bıçak oyunu oynarlar. Halk da konağın önünde toplanınca Mustafa Kemal Paşa aşağıya, yanlarına iner. Başında boz bir astragan kalpak ve üzerinde kemerli boz bir perde-

Bir Salgının Külünü Yeniden Yazmak!

Umur TALU

Tanıdığımız, tanımadığımız birçok insanın “kürese-kitlel ölüm”üne tanık olduk.

Yaşadığımız süre içinde, en büyüklerimiz, ömürleri uzun olsun en yaşlılarımız dışında küresel bir savaşa tanık olmamıştık. 2. Dünya Savaşı’na doğanlar da, hem onun yıkımını bilemeyecek kadar küçüktü; hem de o cehennem in orta yerinde ondan uzak durmayı başarabilmiş bir ülkede idi.

Kolerayı gördük, veremi, hatta dünyada kaybolmaya yüz tutan cüzamı. Aşılar olduk ve o sayede bulaşıcı hastalıklar tanıdık; bazen sadece adını, bazen yatağa düşürüp bağışıklık kazandıranını. Çiçek, kızamık, kızıl, kabakulak, boğmaca, kuduz, tifo vd. Ölenleri de duyduk ama belki tek tek.

Doğduğum yıl, 1957, dünyada 1 milyondan fazla can alan “Asya Gribi” salgını varmış. Ne bebek olarak bilebilirdim, ne sonradan öğrenebilirdim.

1968, Galatasaray İlkokulu’nda son yılımız. Ortaköy’den mezuniyet. İlkokulun da veda yılı. Ortaköy’ün “yetiştirici” kalması. Galatasaray Lisesi’nin “modern” hesaba göre 100’üncü Yılı. O yaz patlayan “Hong Kong Gribi” de dünyada 1 milyondan fazla can almış. Bilmiyorduk ki.

Mutlaka şehrimizde, köyümüzde ölenler de var. Salgın var ama TV yok, internet yok, böyle haberler yok, istatistikler yok. 68’in coşkuları var. İsyan, öfke, umut, Ay, Prag Baharı, 12 Mart’a çeyrek kala.

Sonra?

AIDS, Ebola, SARS?

Ah evet, SARS... 2003. Diğer adı SARS Cov-1. Coronavirüs. 1960’ların başında keşfedilen virüs.

SARS Cov-2 ile tanışana kadar, bilmediğimiz “Taçlı Virüs.” Covid 19 adıyla 2019’a modellenen ama aynı, 2019’da imal edilen otomobillerin 2020’ye modellenmesi gibi, otoyola 2020’de çıkıp her yere ulaşan, her köşeye çarpan virüs.

Önce uzaktan izleyerek, sonra küçük endişeler, hatta esprilerle, derken korkular ve yasaklarla, hızla kayıplar ve acılarla hayatımıza ve ölümlerimize giren Corona!

Aralık ortası İstanbul’a veda etmiştik. Artık İzmirliydik. Boğulmuş gazeteciliği bırakmıştım. Belgesel metinleri yazıyordum. Biri Bodrum üstüneydi; ama o “tatil beldesi”ni Çanak-kale, Mütareke, İşgal ve İstiklal ile bütünleştirerek. Biri de bir tıp hikayesi: Türkiye’de Radyasyon Onkolojisi Tarihi.

O bana çok uzak, çok özel konunun ve tarihinin içine girdikçe, bağlantıları, rastlantıları keşfetmeye başlamıştım. Tıbbın başka türlü bir tarihini.

Ve tam o sıra “Pandemi” geldi.

Sosyal medyada kendi çektiğim fotoğraflara kısa yazılar, öyküler, kurgular katıyordum. Onlar “Corona”ya döndü. Sınırları kapatan dünyada, sınırları tanımayan bir virüs yüzünden aslında hemen herkesin kaderi ve kederi ortak hale gelmişti. Dünyanın her yerine o merakla bakmaya başladım.

Derken güncel bir vakadan yola çıkıp salgınlar, kişiler, yöreler, ülkeler, asırlar içinde bir o yana bir bu yana dolaşmaya koyuldum.

Bir asır önceki İspanyol Gribi neredeyse Corona'dan daha çok etkiledi beni. 1918-20'deki üç dalga küresel salgın ve kitlesel kıyım; dünyanın savaşına, dünyanın yıkımına, dünyanın ölümüne, altüst oluşuna, devrimlere, karşı devrimlere, ayaklanmalara, ateşkes, imparatorlukların parçalanmasına, işgallere, İstiklal Savaşı'na, Versailles dayatmasına, faşizmin ilk adımlarına eşlik etmiş, neredeyse hepsini etkilemiş, hepsinden daha fazla insan hayatına mal olmuş ama sanki hiç vuku bulmamış gibi davranılmıştı.

Ölü sayısı öyle günlük tablolarla değil, yıllar yıllar sonra 50-100 milyon diye, yani 50 milyon insanlık bir "yanılma payı"yla belirlenmişti. En çok 20-40 yaş arasını, hamile kadınları öldürmesi, sadece ateşkes ve zoraki barışın şartlarını değil, muhtemelen geleceği kuşak kuşak da belirlemişti; gelecek kuşakların hayata bakışını da, bedenlerini ve ruhlarını da.

Batı'da bile ortalama ömrün 40 yaşa düştüğü bir dönem işte!

İspanyol Gribi zihnimde ve merakımda Corona'yı şiddetlendirdi. Sonra günlük, her gün sıfırdan bulup yazdığım "yaşanmış hayat ve ölüm hikayeleri"nde bağlantılarla dolaşmaya başladım.

Derken kitap önerisi geldi. Her biri üstünde çalıştım, genişlettim, yenilerini ekledim. 300 sayfalık bir kitapta 45 öykü, kat kat fazlasını bulan öykü içinde öyküler, 1000 kadar isim bulundu.

"Senin Adın Corona Olsun" kendi adını kitabın son öyküsündeki June Almeida'dan, Corona'nın adını koyan olağanüstü bir kadından aldı.

Haksızlık etmeyeyim. Kitaptaki ana aktörlerin neredeyse hepsi olağanüstü kişiler ya da olağanüstü olayların kitlesel kahramanları ve kurbanları zaten. Sadece salgınlar bağlamında değil, insanlığın her türlü macerasıyla.

Bunlarla haşır neşir olunca, ikinci hatta üçüncü dalganın geleceğinden daha 2020 Nisan ayında emindim. Çünkü emin olan, bu salgınların ruhunu bilenler zaten emindi.

Sunuş'ta da andığım Laurie Garrett'in "The Next Plague" kitabını 1996'da okuyup o dönemde makalelerde kullanırken, bir gün büyük bir salgının geleceğinden de emindim. Ama unutmuşum sonradan.

Her şeyi bildiğini sananlar ile her şeye hakim olmak isteyenlerin dünyasında, görünmeyen bir virüs sanki hepsinin güçsüzlüğünü, en kudretlilerin bile kofluğunu ispat için pusuda beklemiş.

Cehaletimiz ve dünya ile insanlığımızı yağmalayan düzenlerimizin halini ispat için.

Bize, başka türlü kahramanları da tanıtmak veya hatırlatmak için.

"Yeni Normal" diye bir şey uydurup sadece bildiğimiz o bayat hayatı özler hale gelmemiz için!

Kitapta salgınların arasında dolaşırken, savaşların, devrimlerin, yenik devrimlerin, faşizmin, Kurtuluş'un, casus hikayelerinin, sahtekarların, filmlerin, dizilerin, kitapların, tabloların, sanatçıların, ırkçılığın ve onunla savaşanların arasında da kaldım. Okuyan da öyle kalacak ama sever mi sevmez mi, bilemem tabii.

Vaktinizi çok almazsam, kitabın "Sunuş"undan birkaç alıntıyla bitireyim:

Elinizdeki bir tarih kitabı değil, ama tarihten koparılıp başka başka türlü

birleştirilmiş sayfalar var. Elinizdeki bir hikâye kitabı değil, ama

birbirini kovalayan, bir diğeri içine geçiveren öyküler var.

Elinizdeki bilimsel bir kitap değil, ama bilime, araştırmaya, meraka, buluşa saygı var.

Elinizdeki kitapta umutsuzluklar da var, umut da. Hayaller ve hayal kırıklıkları

da. Korku ve cesaret, iyi ile kötü, çaresizlik ile çözüm, teslimiyet ile

mücadele var. Her şeyden önce insanlar var. Kimi yeterince bilinen, kimi

unutulmuş ya da kaybolmuş, kimi sessizce geçip gitmiş. Daha ziyade, insan

hayatları için hayatlarını ortaya koyan insanlar da. Elbet, kendi hayatlarıyla insan hayatı alanlar da!..

...Bunların bazen arka planında ama sık sık en önde, en ortada, hepsinin üzerinde temel oyuncu ve hatta tarih yapıcı olarak salgınlar, hastalıklar var. Bazen, milyonları yok eden ve hayatta kalan milyonların da kaderini etkileyen salgınlar; bazen bir tek kişinin ölmesi veya kurtulmasıyla tarihte bazı nehirlerin yatağının veya akışının değişmesine sebep olmuş hastalıklar...

... *Dark* dizisi ve orada başlama vuruşunu yapan Einstein'ın o meşhur sözündeki gibi biraz.

Dark'ı izlememiştim. Einstein'ın tavsiyesiyle izlemeye başladım! Ve buradaki öyküler yüzünden belki, beklediğimden çok sevdim, daha önce düşünebileceğimden farklı anlamlar yükledim.

Dark'ta ve çok sayıda yerde, Albert Einstein'ın şu sözü amentü gibiydi:

“Geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek arasındaki farklılaştırma, inatla kalıcı hale gelmiş bir illüzyondan ibarettir.”

Zamanın içinde ve ötesinde, zamanın felaketleri ve umutları arasında yolculuk etmiş bir adamın, zamanın yanılsamalarına dair sözü zamansızlaşmış, bağlamsızlaşmıştı:

Öyle ya, ne için, ne zaman söylemişti bunu?

Açıkçası, sevdiği birinin ölümünden hemen sonra ve kendi ölümünden hemen önce!

Yoldaşı, belki de onu Einstein yapan yolculuğun en önemli şahsiyetlerinden İsviçreli İtalyan Michele Besso 15 Mart 1955'de ölmüştü. Ve üzgün

Einstein onun üzgün ailesine tesellisini şöyle yazmıştı: “Şimdi bu acayip dünyadan kalkıp benim az uzağıma gitti. Bu nedir ki. Bizim gibi fiziğe inananlar bilirler ki; geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek arasındaki farklılaştırma, inatla kalıcı hale gelmiş bir illüzyondan ibarettir.”

Bunları Besso'nun ölüm haberi ardından yazan Einstein, “yakın gelecek”te bile ne olacağını bilmiyordu! Bilmiyor muydu?

Hepimiz biliyoruz aslında!

Birisi öldüğü zaman, ölümü bizim gelecekteki düşüncelerimizi ve halimizi de belirler. Ölüm sadece geçmiş değil, bizzat kendi geleceğimizdir zaten.

Ne kadar uzak ve yakın olduğu sadece araya kattığı ve hepsi “geçmiş olmuş” şimdiki zamanlar ile geçmiş-gelecek zamanların toplamı kadardır.

O da illüzyon olabilir tabii!

Einstein, arkadaşının ölümü üzerine o meşhur sözleri de içeren mektubu yazdıktan 33 gün sonra öldü! Einstein 7 yıl önce de ölebilirdi. Ona çok özel bir ameliyatla o 7 yıllık ömrü kazandıran doktor da, Einstein'ın 1933'de bir devletten ricası sayesinde yurtdışına gitmese, daha da önceden ölmüş olabilirdi!

Profesör Rudolph Nissen, aslında daha Birinci Dünya Savaşı'nda, henüz

tıbbi bitirmeden sağlıklı olarak gönderildiği cephede ağır yaralandığında ölmüş olabilirdi!

Savaşta ağır hasar alan ciğerlerine rağmen 85 yıl yaşayacak, Berlin Charite’de “Batı’da ilk başarılı pnömonektomi ameliyatını yapan cerrah” olarak tıp tarihine geçecekti. Ciğerleri hasarlı adam; ilk kez bütün bir ciğeri alarak, kaza kurbanı 12 yaşında bir kıza ömür katmıştı.

O tarihi ameliyattan iki yıl sonra, Einstein’ın da ricacı olduğu süreçte, 1933’de yeniden yapılanan İstanbul Üniversitesi’ne ve Türkiye’ye gelen bilim insanları arasındaydı Nissen. Altı yıl boyunca İstanbul Tıp’ın yolculuğuna katkıda bulundu. Türkiye’den ayrıldıktan 9 yıl sonra Einstein’ı ameliyat etti. Buradaki “zamansız” hikâyeler de böyle.

Besso’dan Einstein’e, ondan en son Berlin’de görüştüğü Freud’a, ondan İspanyol Gribi’nde kaybettiği kızına, Klimt’e ya da Einstein’dan Nissen’e, oradan İstanbul Tıp’a, Charite’ye ve derken Corona’ya uğrayan bir seyahat işte.

Salgınlara, hastalıklara, yıkımlara, rastlantılara, ilişkilere, öncülüklere, bir o yüzyıla bir bu yüzyıla, elbet bazen bu topraklara da uzanan bir zaman yolculuğu.

Kimi zaman koşarak, kimi zaman düşerek, çoğu zaman şaşarak.

Şunu da söylemeliyim: Tarih, tarihte kalmıyor. Bilgiler değişiyor, ezberler bozuluyor, yorumlar çeşitleniyor, anlatılar farklılaşabiliyor ve olmuş bitmiş, donmuş, bazen örtülmüş, gizlenmiş sanılan olaylar ile ölmüş gitmiş denen insanların canlı olduklarını, hareket ettiklerini, zaman zaman itiraz da ettiklerini görüyoruz.

Açıkkası, bugünden bakışımız ve elbette hangi zaviyeden baktığımız, geçmişten yeniden kuruyor. Bugünden kurduğumuzu sandığımız geleceğe dair tasavvurların, planların, hesapların, niyetlerin, hayallerin de esas şimdiki zamanı biçimlendirmesi gibi.

Buradaki “yaşanmış hayat ve salgın hikâyeleri” sınırların, milliyetlerin, kuşakların ötesinde bir diğerimize nasıl “bağlı” olduğumuzu da anlatıyor. Bağımlılık; itaat, biat, sadakat manasından ziyade, birbirimizin ille mukadder olmayan kaderini de iyi veya kötü belirlediği için.

Küresel bir felâkette bile enternasyonal dayanışma ve paylaşımı idrak edemeyip kafeslerini tahkim edenlere karşı.

Elbette, insan hayatı ve o hayatın daha adil olabilmesi için mücadele etmiş ve eden herkese saygıyla...

Corona Çağı’nda “ön cephe”de ve her cephede mücadele ederken kaybettiklerimizin ve her ülkeden her yaşta tüm kayıpların da anısına.

Aynı umutla aynı mekanda sağlıklarını arayan Karl Marx, Sigmund Freud ve Mustafa Kemal’le aynı “öykü”de buluşabileceğiniz bir kitap.

Umarım bu salgın tahminimden de önce biter ve kayıplarımızın acısı kadar, gelecek salgınların uyarısını ve aklını da bırakır hepimize.

İlk, orta, liseyi Galatasaray Lisesi'nde yatılı okudu. 1980'de Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi'den mezun oldu. Üniversite döneminde Demiryolu İşçileri Sendikası ve Marmara Boğazları Belediyeler Birliği'nde çalıştı. Günaydın Gazetesinde başladığı gazeteciliği, Güneş, Cumhuriyet, Milliyet, Hürriyet, tekrar Milliyet, Star, Sabah, Habertürk'te sürdürdü. Muhabirlik, ekonomi servisi yönetmenliği, yazı işleri müdürlüğü, genel yayın yönetmenliği, köşe yazarlığı, kısa süre Paris temsilciliği yaptı.

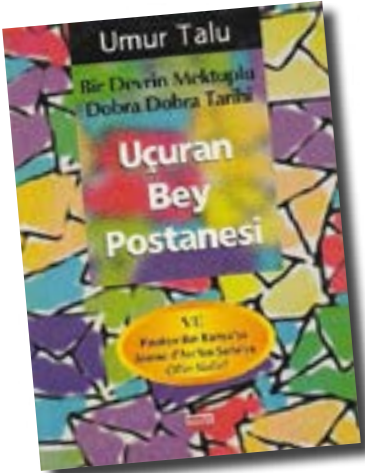
Medyakronik başta, çok sayıda web sitesi ile dergide makaleleri yer aldı.

Birkaç dönem Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'na seçildi, başkan yardımcılığında bulundu.

İstanbul Üniversitesi, Bilgi Üniversitesi ve Bahçeşehir Üniversitesi İletişim fakültelerinde ders verdi.

Türkiye medyasında "ombudsman"lık kurumunun kurulmasını gerçekleştirdi. Türkiye Gazetecileri Hak ve Sorumluluk Bildirgesi'ni hazırladı.

Türkiye Basın Özgürlüğü Ödülü, iki kez Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Köşe Yazısı Ödülü, Çağdaş Gazeteciler Derneği Ödülü başta olmak üzere, çeşitli mesleki ödülleri var. Aynı yıl, üç farklı gazetecilik örgütünden köşe yazarı ödülü aldı.

Uçuran Bey Postanesi (Milliyet), Dipsiz Medya (İletişim), Bedelli Gazetecilik (Everest) kitapları yayınlandı.

Bodrum: Yüzyıllık Yolculuk, Kadınımızın Hatıra Defteri gibi belgesellerde metin yazarlığı yaptı.

Bir Galatasaray Liseliyi Tanıyalım Oktay ARAS

**Galatasaray ile ilgili önemli çalışmalara imza atan ağabeyimiz
Oktay Aras'la kardeşimiz Doç. Dr. Aykut Göksel görüştü**

Nasıl Galatasaray Liseli oldunuz?

1937 yılında İstanbul'da doğdum. Ailem Akseki'ye bağlı Toroslarda bir dağ köyü olan Ormana'dan küçük yaşta İstanbul'a gelmişlerdi.

1943 yılında dayım Ord. Prof. Kemalettin Birsen'in yanında avukatlık stajı yapıyordu. Zaman zaman beni de büroya götürüyordu. Kemalettin Bey dayıma "Oktay'ı Galatasaray Lisesi'nde okutacağız" diyordu. Kendisi de Galatasaray Lisesi'nden

1920 yılında mezun olmuştu. O yıl Temmuz ayında kaydolmak için Kemalettin Beyle beraber Galatasaray Lisesi'ne gittik. Fakat bir sorun vardı. Okulun başlayacağı Ekim ayında ben altı yaşını doldurmuyordum. Aralıkta doğmuştum. Kayıt yapmadılar. Aradan on, on beş gün geçti, bir gün dayım eve geldi ve "Gözün aydın seni kaydettirdik" dedi. Kemalettin Bey benim yaşımı büyütmüş, doğum tarihim Temmuz yaptırmıştı. Böylelikle dört ay yaşlanmışım ama saygın bir Galatasaray mezunu sayesinde, ömür boyu gurur duyacağım bir kültür yuvasının parçası olmuşum.

Galatasaray Lisesi anılarınızı anlatır mısınız?

On iki sene boyunca okuduğum Galatasaray Lisesi'nde o kadar çok hatıralarım var ki. Bunların birçoğunu şu anda, seksen üç yıllık hayatımı yazmakta olduğum "Rüzgâr Gibi Geçti Yıllar" adlı kitabımda anlatıyorum. Bu on iki sene boyunca evimden, ailemden çok okulum ve arkadaşlarımla beraber olmuşum.

Galatasaray'da ilk günümde ders başladıktan sonra okula gelebilmiştik. Sınıfa girdiğimde Mme La Maida, elindeki çantayı göstererek "Le sac" diye çantanın Fransızcasını öğretiyordu. Okulda ilk öğrendiğim kelime oydu. 6-7 yaşlarında çocuklardık. Harp seneleri idi, yokluklar ve karartmalar vardı. Geceleri yatağımıza yattığımızda, hem korkudan hem de evimizi özlediğimizden ağlardık.

Eski saraylardaki cariye ve halayıklardan, yurt dışına gitmeyip kalanlarından bir Saraylı Teyze'miz vardı. Sabahları elimizi yüzümüzü yıkayıp giydirir sınıflara indirirdi. Yıllar geçtikçe, okulumuza ve arkadaşlarımıza alışmıştık. Artık evimiz okuldu. Tatillerde okulumuzu ve arkadaşlarımızı özler olmuştuk.

1948 yılında ilkokulu bitirmiştik. Rüyalarımızı süsleyen İstiklal Caddesi'ndeki Galatasaray Lisesi'ne (o zamanki tabiri-mizle Yukarı Okul) gidecektik.

Ortaokulda sistem farklıydı, her derse ayrı bir hoca geliyordu. Ortaköy'de ise bir sınıf hocamız bir de Fransızca hocamız vardı.

Okulda top oynayabileceğimiz birçok bahçe vardı. Fakat yasaklar da vardı. Cadde tarafındaki ön bahçe herkese yasaktı. Grand-Cour ortaokula yasaktı, lisedekiler girebilirdi. Arka bahçeye sadece lise son sınıflar girebilirdi.

İlkokul Son Sınıf

Soldan: Ben, Erdoğan Teziç, Vural Günal, Erdoğan, kitabıma yazdığı önsözü okuyor

Lisede sınıf arkadaşım Erdoğan Teziç ile ilgili bir anımı anlatmak isterim. Lise II'deydik. Bir gün Kimya dersinden imtihan olacaktık. Fakat aynı gün bir başka imtihanımız daha vardı. Bazı arkadaşlar dersten evvel teneffüste kimya hocası Gündüz Dibağ'a giderek, başka imtihanımız olduğu için çalışamadığımızı, imtihanın bir başka günde yapılmasını rica etmişler, fakat Gündüz Bey kabul etmeyerek imtihanın yapılacağını söylemiş. Ders başladı, sınıfın yarısı yok. Mümessil de yok. Ben mümessilin yerine yoklama kâğıdını götürdüm. O yok, bu yok, hoca soruyor, gelmedi, hasta, izin aldı diye cevap veriyorum. Fakat işe bakın ki, teneffüste, imtihan yapmayın diye kendisine ricaya gelenler de yok. Bana "Bu yoklama kâğıdını hemen şimdi idareye götüreceksin, arkandan ben de geleceğim" dedi. Ben kâğıdı aldım. Çocuklar Grand-Cour'da kömürlükte idi. Bir koşu oraya gittim. Kendilerine durumu anlattım. Gitme, götürme dedilerse de, "Hoca arkamdan büroya gelecek" dedim ve gidip yoklama kâğıdını idare bürosuna götürdüm. Daha sonra, dersten kaçanlar, 13-14 kişi idi. Disiplin kuruluna verildiler ve birer takdir aldılar.

Bu kaçaklardan biri de Erdoğan'dı. Erdoğan'ın babası biraz yaşlıcaydı. Takdir mektubu eve gelince, yazıları tam göremediği için, Takdir'i, Takdir diye okumuştı. Erdoğan'ı çağır-mış ve oğlum senden her zaman böyle takdir mektupları beklerim diyerek ona sarılıp tebrik etmişti. Erdoğan hayatta iken bu ve benzeri hatıralarımızı yazıp anlatmadık. Erdoğan'ın Atatürkçü, liberal yönetim ve karakteri ile uyuşmayan iktidar, emekliliğinden sonra bile onun üzerinde büyük bir baskı kurmuştu. En ufak bir olaydan onun aleyhine bir şeyler çıkarmaya çalışıyorlardı. Zamansız ölümünde kendisine yapılan ve lâıyk olmadığı bu haksız baskı ve takibin etkisi olduğunu düşünüyorum.

Galatasaray Lisesi'nden sonraki yaşamınızı da merak ediyoruz.

İTÜ Futbol Takımı

Galatasaray'dan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Fakültesi'ni girdim. Üniversite yılları boyunca spor benim en büyük uğraşım oldu. Üniversite futbol ve basketbol takımlarında oynadım.

Mezun olduktan sonra kısa bir süre üniversitede asistan olarak kaldım. Daha sonra İzmir'de Ulaştırma Yedek Subay Okulu'nda ve Konya Ağır Bakım Fabrikasında mü-

hendis olarak yedek subaylığımı tamamladım. Altı yüz kişinin çalıştığı o fabrika benim için büyük bir staj gibiydi. Son bir senemde Fabrika Teknik müdürlüğü yaptım.

Yedek subaydan sonra Konya'da tanıştığımız, bir başka birliğin komutanının kızı ile evlendim.

43 senelik mutlu bir evlilikten sonra ne yazık ki eşimi 2007 yılında kaybettim.

Askerlikten sonra dört sene bir İtalyan şirketinde çalıştım. Daha sonra 2 mühendis arkadaşım, önümüzdeki yıl 50. Yılı'nı tamamlayacak Polikim A.Ş.'yi kurduk. Mühendislik plastikleri konusunda üretim yapan bu şirketin halen Yönetim Kurulu Başkanım.

Spor, hayatımdan hiç eksik olmadı. Fabrikamızda bir spor salonumuz var. Çalışanlarımız akşamları voleybol, basketbol oynuyorlardı. Bir de masa tenisi takımı kurduk. Yıllarca Masa Tenisi Müesseseler Ligine katıldık. Takımın bir oyuncusu da bendim. Bir dönem Galatasaray Kulübü Masa Tenisi Şube Kaptanlığı yaptım. Kadın ve erkek takımlarımızı Süper Lige çıkardık. Genç ve minik takımlarımız liglere giriyordu. Yüzlerce kursiyerimiz vardı. En önemlisi şube olarak gelirimiz, giderimizi fazlası ile karşılıyordu. Fakat kulüplerimizde futboldan başkası spor sayılmadığı için, şube kaptanlığından ayrıldım. Bir süre sonra da şube kapandı.

Ben halen masa tenisi sporuna devam ediyorum. Veteran Dünya ve Avrupa şampiyonalarına ve çeşitli turnuvalara katılıyorum. Geçen sene Budapeşte'de yapılan Avrupa şampiyonasına 80-85 yaş kategorisinde katıldım. Bu sene pandemiden dolayı iptal edilmeseydi Bordeaux'da Dünya Şampiyonasında yer alacaktım.

Galatasaray Lisesi ile ilgili kitaplarınızı yazmaya nasıl başladınız?

2005 senesinde mezuniyetimizin 50. yılını kutlayacaktık. Bir albüm çıkarmaya karar vermiştik. O konuyu ben ve bu sene kaybettiğimiz sınıf arkadaşım Taner Saka ile ikimiz üstlenmiştik. 50. Yıl kutlamalarının da albümde yer almasını istediğimiz için albüm 2006 yılında çıktı. 500 sayfa'yı geçen bu albüm, basılı olan ilk Galatasaray Lisesi ile ilgili çalışmamdır.

*2005 yılında mezuniyetimizin
50. Yılı balosunda eşim Tanyel ile
Tevfik Fikret Salonundayız*

biriktikçe ve yazarlar hakkında çalışmalarım ilerledikçe büyük bir arşivim oluştu. Bu arşivi bir derleme olarak kitap haline getirmek istedim. Fakat çalışmaya başlayınca bunun ne kadar zor bir iş olduğunu gördüm. Yazarların biyografilerinin bulunması, hataların araştırılması, resimlerinin bulunup düzeltilmesi, yazdıkları kitapların bibliyografisinin saptanması tam altı yıl sürdü. İlk üç cilt 2010 yılında basıldı. Kitap çıktıktan sonra, birçok yerden, kitaplarda yer almamış eksik yazar bilgileri geldi. Bunları bir ek ciltte topladım. Böylelikle bu derleme dört cilt olarak tamamlandı.

Galatasaraylı yazarlar arşivini oluştururken, kitap yazıp yazmadığını anlamak için beş binden fazla Galatasaray Lisesinin yaşamlarını incelemiştim. Bunların içinde o kadar inanılmaz yaşam öykülerine rastlamıştım ki. Bunları da ayrıca arşivlemiştim. Böylelikle 33 adet, çoğunu kimsenin pek fazla tanımadığı Galatasaray Lisesinin çok değişik hayat hikâyelerinden oluşan **“Galatasaray Liseli Sıra Dışı İnsanlar”** adlı kitap oluştu.

En büyük çalışmam da 8 ciltten oluşan Türk edebiyatında Galatasaray Lisesi’nin ve Galatasaray Liselilerin yer aldığı kitapları kapsayan çalışmam oldu.

Galatasaray Lisesi ile ilgili kitaplarımın özet açıklamaları sonraki sayfada yer alıyor.

Bundan sonra hangi çalışmalarınız var?

Evde kapalı kaldığımız bu pandemi dönemi bana mecburi ve uzun bir çalışma imkânı sağladı. Bir süredir parça parça yazdığım, mesleğimle ilgili bir kitabı tamamladım. **“Geleceğin Yapıtaşları - Mühendislik Plastikleri”** adlı 630 sayfalık bu kitapta plastiklerin geleceğimizi nasıl etkileyeceğini anlattım.

Daha önce bahsettiğim **“Rüzgâr Gibi Geçti Yıllar”** adlı hayat hikâyemi anlattığım kitapta Galatasaray bütün kurumlarıyla önemli bir yer almaktadır.

Bunların dışında otuz üç Galatasaray Liselinin sıra dışı hayatlarını anlattığım kitabın ikinci cildi üzerinde hazırlık yapıyorum. Bu ikinci ciltte, yaşamlarının bir döneminde, haklı veya haksız hüküm giymiş veya tutuklanmış kırk kadar Galatasaray Lisesinin hayat hikâyelerinin yer almasını planlıyorum.

Geriye ne kadar vaktim kaldıysa, Galatasaray Liseli yazarların ve kitapların yer aldığı web sitemle daha fazla meşgul olmayı ve iki kızım ve iki torunumla daha fazla vakit geçirmeyi düşünüyorum.

Benim neredeyse çocukluğundan beri biriktirdiğim on yedi bin kitabı aşkın bir kitaplığım ve bunların içinde yedi binden fazla kitaptan oluşan İstanbul kitapları koleksiyonum var.

İstanbul kitaplarını biriktirirken, bunların bir kısmının da Galatasaraylı yazarlara ait olduğunu görmüştüm. Bunun üzerine ikinci bir koleksiyon olarak Galatasaray liseli yazarların kitaplarını da toplamaya başladım. Fakat önce Galatasaray liseli yazarların kimler olduğu çalışmasının yapılması gerekiyordu. Galatasaray Liseli kitaplar

Kızlarım ve torunlarım

Oktaý Aras'ın Galatasaray Lisesi ile İlgili Kitapları

Galatasaray Liseli Yazarlar ve Kitaplar - 4 Cilt

2010 yılında basılan bu derleme, beş yılı aşan uzun bir çalışmanın sonucudur. 3 normal ve 1 ek cilt olmak üzere 4 cilt, 1474 sayfadan oluşmaktadır. Mezun olmuş, okumuş, öğretmenlik yapmış veya idari görevlerde bulunmuş tüm Galatasaray Liselileri kapsayan bu çalışmada 860'ı mezun 1138 yazar ve kitapları yer aldı.

Kitaplığımdaki Galatasaray Lisesi - 8 Cilt

Türk edebiyatında Galatasaray Lisesi'nden bahseden 500'e yakın kitabın yer aldığı bu çalışma 8 ciltten oluşmaktadır. İlk 4 ciltte, roman, hikâye ve şiirler, 5, 6 ve 7. ciltlerde, tarih, araştırma, inceleme ve belgeseller 8. ciltte ise yıllıklar ve albümler yer almaktadır. Toplam sayfa sayısı 3370 dir.

Galatasaray Liseli Sıra Dışı İnsanlar

33 adet Galatasaray Liseli sıra dışı insanın hayatı. Bu insanların birçoğunu kamuoyu fazla tanımamaktadır. Fakat onlar yaşam boyu inanılmaz mücadele vermişler, inandıkları hedeflerinden vazgeçmemiş insanlardır. Büyük boy 370 sayfa.

Galatasaray Lisesi 1955 Mezunlarının 50. Yılı

500 sayfayı aşkın bu çalışmada, 1943 ile 1947 yıllarında Galatasaray Lisesi'ne girenlerin, mezuniyet seneleri olan 1955'ten sonra 2005 yılına kadar yaşadıkları 50 yılın anlatımı. Galatasaray Lisesi ve Ortaköy İlkokulu ile ilgili çeşitli anılar, fotoğraflar ve kitap özetleriyle zengin bir arşiv.

Galatasaray Sevgisi - Özer Berkay Kitabı - 2 Cilt

Özer Berkay'ın yıllarca, binlerce Galatasaray Liseliye gönderdiği, Galatasaray Sevgisi, Dayanışma vb. isimlerle adlandırdığı mektuplardan bir demet. Özer Berkay'ın sahip olduğu eşsiz Galatasaray doküman, fotoğraf, belge vb. ögeden oluşan arşivinden seçmeler. 832 sayfa.

Mekteb-i Sultani - Galatasaray Lisesi Müdürler - Öğretmenler

Mekteb-i Sultani'nin 150. Kuruluş yıldönümü için hazırlanmış olan Galatasaray Liseli Müdürler ve Öğretmenler Kitabı, 1868'den 2018'e kadar görev yapmış müdür ve öğretmenleri tanıtmaktadır. Büyük boy 502 sayfa.

Galatasaray Niçin En Büyük

Spor sahalarında "En büyük Galatasaray başka büyük yok" sloganı aslında 2 gol sen attın, 3 gol ben attım, iki maç sen yendin bir maç ben yendim sloganı değil, 500 yılı aşkın bir eğitim ve kültür abidesinin büyüklüğünün spora yansımış şeklidir. Galatasaray'ı başta kulüp ve bütün kurumlarıyla tanıtan kitap.

Bu kitapları pdf dosya olarak www.oktayaras.com sitesinden indirebilirsiniz

Ankara'da Bir Vaha

Galatasaraylılar Birliği

Gölbaşı Sosyal Tesisleri

Kuruluşundan itibaren asli görevlerinin yanında, tesisleşme konusuna da önem vermiş olan Galatasaraylılar Birliği 1979 yılında Kızılay'da yer alan merkez binasına kavuşmuştur. Mülkiyeti Birliğimize ait olan bina, uzun yıllardır sadece üyelerimize değil, tüm camiamıza ve Galatasaray dostlarına hizmet vermektedir. Ankara'da yaşayan, yolu Ankara'ya düşenlerin uğrak yeri olan "Galatasaraylılar Evi" hepimizin hatıralarında önemli bir yer tutmaktadır.

90'lı yıllarda, kendisine yeni bir hedef koyan Birliğimiz, şehir merkezinden uzakta, özellikle yaz aylarında üyelerimizin nefes alacağı, aile ve dostlarıyla birlikte keyifli anlar geçireceği bir tesis projesini hayata geçirme kararı almıştır.

Bu amaçla 1995 yılı Mart ayında Gölbaşı Hacılar Köyü'nde 46.450 m2 arsa alınmış, mevzi imar planı oluşturulmuş ve projelendirme aşamasına geçilmiştir*. 1999 yılı Ocak ayında başlayan inşaat, 2001 yılında tamamlanmış ve 30 Haziran 2001 tarihinde hizmete açılmıştır.

Tesisin havadan görünüşü

Tesis, Mogan Gölü'ne bakan 35.000 m2'lik bir alan üzerinde kurulmuş olup, çeşitli etkinlikler için 2 bina (yaklaşık 2.000 m2 kapalı alan) ile piknik alanları, yürüyüş yolları, yüzme havuzu, tenis, basketbol, voleybol, mini futbol gibi spor alanlarını içermektedir. Lokal olarak kullanılan ana binada lobi, fitness merkezi, restoran ve bar bulunmaktadır. Ayrıca tesis içerisinde geçen yıl yenilenen iki tenis sahasının yanı sıra, iki petank alanı, bir plaj voleybolu sahası ve yeni bir pergola değerli üyelerimizin kullanımına sunulmuştur.

Tesiste yaklaşık 700 adet ağaç ve bitki yer almakta olup, tesis bulunduğu çevrede yeşilliği ve peyzajı ile farkını hissettirmektedir.

Hizmete girdiği günden bugüne, seçkin, güvenli ve sakin ortamıyla üyelerimizin, dostlarımızın ve Ankara'da bulunan Fransız Elçiliği ve camiasının yaz günlerinde uğrak yeri olmuştur. Birliğimizin geleneksel "Pilav" etkinliği, açıldığı 2001 yılından itibaren, Gölbaşı Sosyal Tesisimizde gerçekleştirilmektedir.

* Tesisimizin projesi 1 Temmuz 2018 tarihinde aramızdan ayrılan Mimar Mustafa Arslan Aslaner (GSL – 85) tarafından tasarlanmıştır. Rahmetle anıyoruz.

Havuz ve Ana Bina

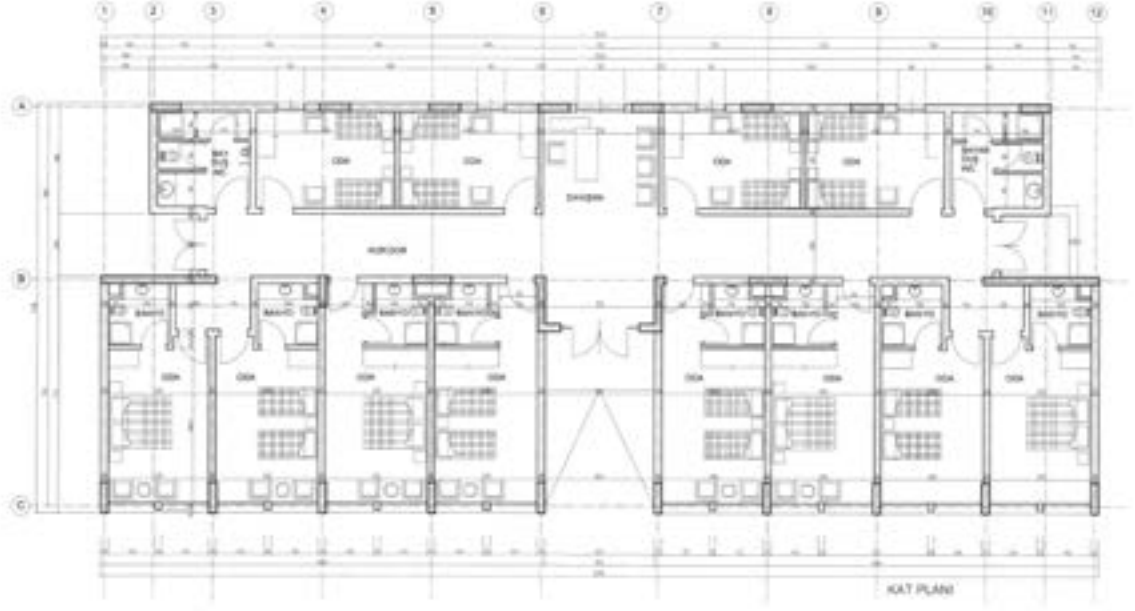
İlerleyen yıllarda, tesisin daha etkin ve uzun süreli kullanımı için konaklama ihtiyacının hissedilmesi ile, bu ihtiyacı karşılamak üzere, orijinal mimari projede yer alan ve yaz okulu olarak kullanılmakta olan binanın konaklamaya olanak verecek şekilde düzenlenmesi kararı alınmıştır.

ŞATO

Gölbaşı Sosyal Tesisleri'mizin bünyesinde yer alan ve 2020 yılına kadar Yaz Okulu olarak kullanılan binanın (aşağıdaki fotoğrafta sol tarafta yer alan) tasarımı aşamasında, söz konusu binanın ihtiyaç halinde, basit tadilatlar ile konaklama ihtiyacını karşılamak üzere "dönüştürülebilir olması" öngörülmüştü.

Bu amaçla 2020 Mayıs ayında başlayan çalışmalar, 2 ay gibi bir sürede tamamlanmış ve 17 Temmuz 2020 tarihinde hizmete açılmıştır. Çalışmalar sırasında binanın ana strüktürü muhafaza edilmiş, oda ve mekanlar ihtiyaca cevap verecek şekilde düzenlenmiştir. İnşaat Yönetim Kurulu tarafından yürütülmüş olup, her hangi bir üstleniciden hizmet alınmamıştır.

ŞATO Planı

ŞATO Binası

Binamız tamamlandı, adını ŞATO koyduk.....

Gölbaşı Sosyal Tesisleri bünyesinde, orijinal projede yer alan, ancak ilk aşamada gerçekleştirilmeyen, yıllar ilerledikçe ihtiyacı hissedilen konaklama olanağı böylelikle sağlanmış oldu. Bu olanak tesisten faydalanma sürelerini ve çeşitliliğini arttırdığı gibi, tüm dünyayı saran pandemi kısıtlamaları nedeniyle üyelerimizin sosyal ihtiyaçlarını daha sağlıklı, güvenli bir ortamda karşılamalarını da sağlamaktadır.

Binamızı kullanıma hazır hale getirdikten sonra da adını ŞATO koyduk...

Artık Ankara'da, dernek tüzüğümüz amaçları içinde yer alan, sadece üyelerimize değil, tüm Galatasaray camiasına hizmet vermek üzere, bir konuk evi, arzu edildiğinde huzur evi olarak kullanılabilecek bir ŞATO'muz var.

ŞATO hakkında.....

Konaklama amaçlı kullanılan ŞATO binası tek katlı ve 430 m³ alan üzerine kurulmuştur. 10 odada toplam 20 yatak yer almaktadır. Arzu edildiğinde odalara üçüncü yatağı ilave etmek olanağı vardır.

Her odanın kendine ait banyosu bulunmakta, ısıtma ve sıcak su sistemi, ana binadan bağımsız olarak kendi bünyesinde yer almaktadır.

ŞATO binası sadece konaklama hizmeti vermektedir. Restorasyon dahil diğer hizmetler tesiste yer alan ana binada karşılanmaktadır. Ancak kullanıcıların kendilerinin kullanabileceği mutfak alt yapısı mevcuttur. Binanın hemen çıkışında, konaklayanlara tahsis edilmiş çardak yer almaktadır.

ŞATO'nun arkasında yer alan ve bakımı üyelerimizin çocukları tarafından yapılan sebze bahçesi yaz aylarında kullanıcılarımızın anında taze sebzeye ulaşabileceği bir imkan yaratmaktadır.

Üyelerimizin ŞATO'muzda yılın her ayında, sakin bir ortamda, huzurlu, güvenli günler geçirmesini görmek hepimizi mutlu edecektir. Sağlıklı günlerde birlikte, güle güle kullanmak üzere...

Emeği Geçenlere Teşekkürlerimizle !

İltüzër ŞİMŞEK – 110/Mimar

Galatasaraylılar Birliği'nin 2020 Yılı Faaliyetleri

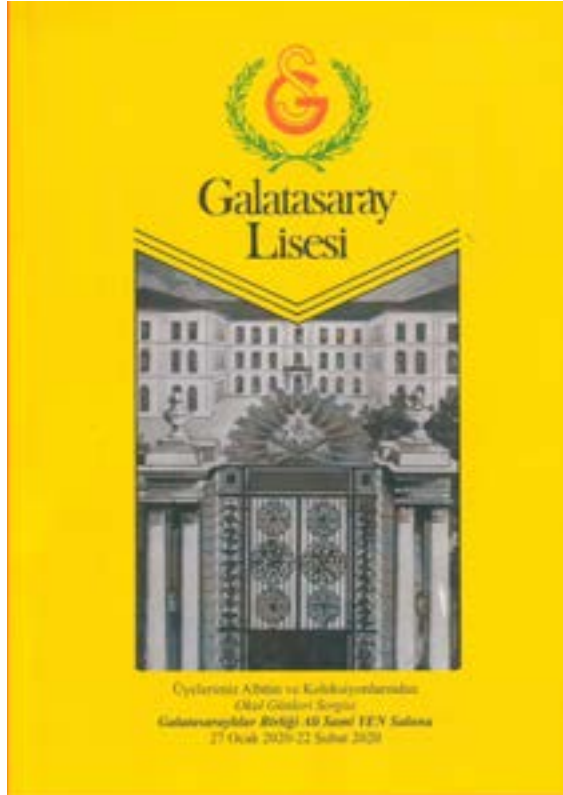
16 Ocak 2020 Perşembe akşamı düzenlenen Dostlar Meclisi'nde Prof. Dr. Halit ÇAL “Orta Asya’dan Anadolu’ya Getirdiklerimiz. Türk sanatı ve inanışları” konulu toplantıda bizlerleledi.

24 Ocak 2020 Cuma akşamı düzenlenen Dostlar Meclisi'nde Emekli Tümamiral Cem GÜRDENİZ “Atatürk ve Mavi Vatan “ konulu toplantıda bizlerleledi.

27 Ocak 2020 Pazartesi günü Lokalimizin açılışının 41. Yıldönümünü kokteyli ile üyelerimizin albümlerinden ve koleksiyonlarından sağladığımız malzemelerden oluşan, hepimize okul günlerini anımsatan “Albüm ve Koleksiyonlardan Okul Günleri” konulu sergi açılışını evimiz 3.Katında Ali Sami Yen Salonu’unda birlikte gerçekleştirdik.

20 Şubat 2020 Perşembe günü Türk - Fransız Mühendisler Derneği ile ortaklaşa düzenlediğimiz, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi, Klasik Arkeoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, Merhum Şevket Çizmeli'nin kızı Sayın Prof.Dr.Zeynep ÇİZMELİ ÖĞÜN "**Paranın Doğuşu - Antik Dönemde Sikkeler**" başlıklı konferans ve sonrasında düzenlenen kokteylde bizlerleydi

27 Şubat 2020 Perşembe akşamı düzenlenen Dostlar Meclisi'nde Birliğimiz üyesi Dr. Ömer Faruk Ağa YARMAN "**Ulusal Güç Unsuru Olarak Türk Bilim, Teknoloji ve Savunma Sanayi Tabanı**" konulu toplantıda bizlerleydi.

Yönetim Kurulumuz tarafından planlanan Birliğimiz Faaliyetleri ve 2020 Yılı Genel Kurul'u, İçişleri Bakanlığı'nın Coronavirüs salgını nedeniyle gerekli tedbir ve önlemlerin alınmasına yönelik 16 Mart 2020 tarihli Genelgesi çerçevesinde; Birliğimiz Lokali süresiz olarak Faaliyetlerine ara vermiş aynı Genelge çerçevesinde de ilkinin 21 Mart 2020 Cumartesi, ikincisinin 29 Mart 2020 Pazar günü yapılacak olan Birliğimiz Olağan Genel Kurul Toplantıları ise ileriki bir tarihte yapılmak üzere ertelenmiştir.

Ancak bu çerçevede siz değerli üyelerimizden haberdar olmak için coronavirüs nedeniyle 65 yaş üzeri vatandaşlar için sokağa çıkma yasağı gelmesinden dolayı, üyelerimizin arasından gönüllü olarak, evinden çıkamayan 65 yaş üzeri büyüklerimizin kendi imkanlarıyla karşılayamayacağı zorunlu ihtiyaçlarına yardımcı olunmasına yönelik ve gönüllü taliplerin tercihleri doğrultusunda bir ekip oluşturularak sıkıntılı günleri birlikte ve el birliği ile aşabilmesi için gerekli çalışmalar yapılmıştır.

Bütün Dünyayı saran Coronavirüs salgını nedeniyle yurdumuzda da büyük bir özveri ile mücadele eden başta Galatasaraylı doktorlarımız olmak üzere tüm sağlık görevlilerine destek olmak ve yanlarında olduğumuzu hissettirmek düşüncesiyle, Galatasaraylılar Derneği çatısı altında genişleyen "Corona'ya Karşı Sarı Kırmızı" dayanışmasına, Yönetim Kurulumuz sizlerin de katkılarıyla destek vermeyi kararlaştırmıştır.

Galatasaraylılar Derneği çok kısa bir sürede, 497 bağışçı desteğiyle 520.000 TL'yi aşan bağış tutarına ulaşmış ve bu bağışlarla Galatasaray Liseli doktor ve sağlık görevlileriyle koordineli olarak İstanbul'da 10'dan fazla hastaneye destek vermiştir.

Bu bağış kampanyası İstanbul ile sınırlı olmayıp Kurulmuş olan talep toplama, tedarik ve lojistik komiteleri yardımıyla başta Ankara ve İzmir olmak üzere diğer tüm Galatasaraylı Dernek mensubu tıp çalışanlarının taleplerine de açık olmuş bu süreçte topluluğumuzun ihtiyaçlarını, en önemli değerimiz olan dayanışma duygusu içinde imkanlarımız ölçüsünde karşılamaya çalışılarak destek olunmuştur.

Bu çerçevede Galatasaraylı doktorlarımız olmak üzere tüm sağlık görevlilerine destek olmak ve yanlarında olduğumuzu hissettirmek düşüncesiyle başlattığımız kampanya çerçevesinde, siz değerli üyelerimizin desteği ve Birliğimizin katkısıyla, talepte bulunan Ankara'daki GS'li Doktorlarımızın görev aldığı Hastane ve Aile Hekimlikleri ile Antalya'daki GS'li Doktor kardeşimizin görevli olduğu Hastaneye, kampanya imkanlarımız çerçevesinde aşağıda belirtilen destek sağlanmıştır. Bağışlarıyla bu Kampanyaya katkılarını esirgemeyen üyelerimize şükranlarımızı sunarız.

Kardeşlerimiz ve onların aracılığı ile aşağıdaki hastanelere yardımlarımız iletilmiştir.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ İBNİ SİNA HASTANESİ

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ

DIŞKAPI HASTANESİ AİLE HEKİMLİĞİ

MURAT ERDİ EKER DEVLET HASTANESİ

VARLIK MAHALLESİ AİLE HEKİMLİĞİ

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ

Ülkemiz ve tüm dünya COVID-19 virüsünün sebep olduğu salgın hastalık nedeniyle Yönetim Kurulumuz, siz değerli üyelerimizin sıhhatini korumak ve tesislerimizde sağlıklı bir ortamda yeniden bir araya gelmelerini sağlamak amacıyla,

Kapalı bir alan olan ve gün içerisinde dışarıdan ziyaretçi trafiğine maruz kalan, dolayısıyla risk kontrolü son derece güçleşen Kızılay merkez lokalimiz bu yaz döneminde tamamen kapalı olmuş, Kızılay'daki merkez lokalimizde yürütülmekte olan tüm sekreteryaa faaliyetleri Gölbaşı Sosyal Tesisleri'mizden sürdürülmüştür.

Gölbaşı Sosyal Tesislerimiz, yapılmakta olan tadilat ve genelgeye uyum çalışmalarının bitirilmesini takiben, 13 Haziran 2020 Cumartesi gününden itibaren üyelerimizin hizmetine açılmıştır.

Üyelerimizin Gölbaşı Sosyal Tesisleri'nden sağlıklı bir ortamda, gönül rahatlığıyla faydalanmalarını temin etmek amacıyla, yiyecek içecek hizmeti geçici bir süre ile durdurulmuş üyelerimizin beraberinde getirecekleri yiyecek ve içecekleri konforlu bir şekilde tüketebilmeleri için gerekli düzenlemeler de yapılmıştır.

Bu çerçevede, ana bina önündeki oturma alanı sosyal mesafe kurallarına uygun şekilde yeniden düzenlenmiş, ayrıca üyelerimizin kullanımı için ikinci bir çardak/barbekü alanı hizmete açılmıştır.

Havuzun klorlanması/ilaçlanması, her zamanki gibi, titizlikle kontrol edilerek gerçekleştirilmiş Havuz çevresinde bulunan güneşlenme alanları da, yine sosyal mesafe kurallarına uygun şekilde düzenlenmiş, şezlong, duş ve soyunma odalarında hijyenin sağlanması için gerekli önlemler alınmıştır.

Gölbaşı Sosyal Tesisleri'nde bulunan tuvaletlere, hijyeni arttırmak için, el değmeden kullanılabilir yeni armatür ve sabunluklar konulmuş, tuvalet hijyenini mümkün olabilecek en yüksek seviyeye çıkarmak amacıyla ek temizlik personeli istihdam edilmiştir.

Üyelerimizin, Gölbaşı Sosyal Tesisleri'nde daha nitelikli zaman geçirebilmelerini temin amacıyla, tesis içerisinde geçen yıl yenilenen iki tenis sahasına ilaveten, bir yürüyüş yolu, iki petank alanı ve bir plaj voleybolu sahası yapılmıştır.

Üyelerimizin tesis içerisinde sosyal mesafe kurallarına uygun şekilde sosyalleşebilmeleri için çeşitli yeni oturma alanları düzenlenmiş beraberlerinde getirecekleri köpekleri için de ayrı bir alan hazırlanmıştır.

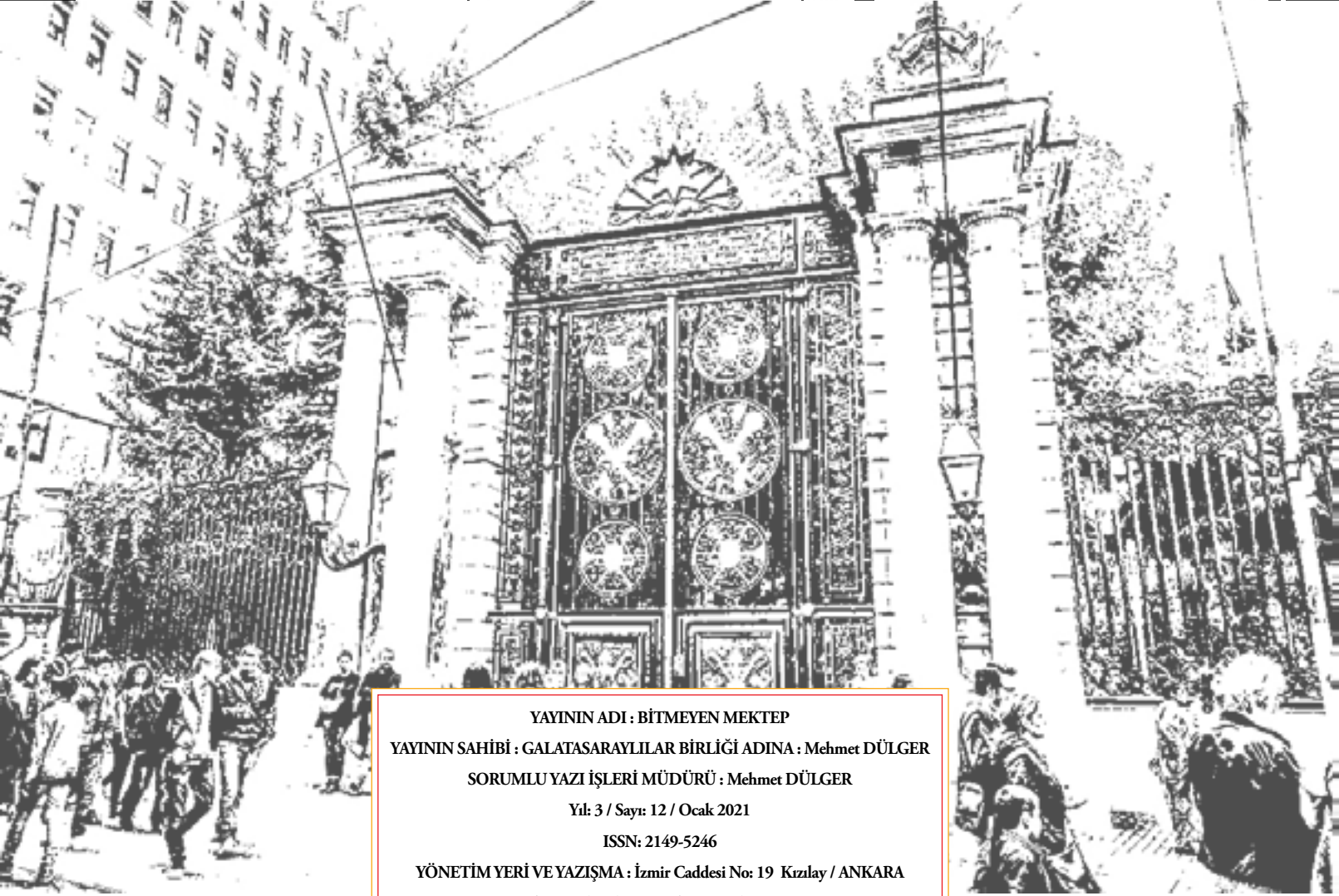
Aynı düşünceyle, Yönetim Kurulumuz, tesise giriş çıkışı en aza indirmek amacıyla bu yıl yaz okulu faaliyetini iptal etmiş, ayrıca Gölbaşı Sosyal Tesisleri'nde uygulanan "Sarı Kart" uygulamasını da bu yıl için durdurulmuştur.

Öte yandan, tesisimize gelen ve geceleme isteyen üyelerimiz için, şato olarak adlandırdığımız yaz okulu binamızın, minimum bir maliyetle içlerinde banyo ve tuvaleti de bulunan 10 oda halinde yeniden düzenlenerek Konukevi'ne dönüştürülmüştür.

13 Haziran 2020 tarihinde faaliyete geçen Gölbaşı Sosyal Tesislerimizde, eski yıllarda olduğu gibi küçük bir bostan oluşturulmuş, domates, biber, salatalık gibi çeşitli sebze fideleri ekilmiş, siz değerli üyelerimizin çocuklarının, torunlarının doğa ve bahçe sevgisini pekiştirmek amacıyla, mevcut bostana komşu bir alanda çocuklar için hobi bahçesi alanları tahsis edilmiştir.

Kış sezonuna girilmiş olması nedeniyle ileriki zamanlarda tesisimizde yapılacak organizasyonlarda tekrar birlikte olmak üzere, 20 EKİM 2020 SALI gününden itibaren de gerekli hijyen koşulları sağlanarak MERKEZ LOKALİMİZ hizmetinize açılmıştır.

YAYININ ADI : BİTMEYEN MEKTEP
YAYININ SAHİBİ : GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ ADINA : Mehmet DÜLGER
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Mehmet DÜLGER
Yıl: 3 / Sayı: 12 / Ocak 2021
ISSN: 2149-5246
YÖNETİM YERİ VE YAZIŞMA : İzmir Caddesi No: 19 Kızılay / ANKARA
Tel: 0312 425 40 86 • Faks: 0312 425 56 65
BASIM YERİ : www.grafus.com.tr

